

Çok değerli okuyucularımız,

Dergimizin 2017 yılı dördüncü sayısında bilimsel araştırmaları ve tek derlemeyi sizlerle paylaşmaktan aynı zamanda bilimsel bir platformda sizlerle buluşmaktan gurur duymaktayız.

Bu sayıdaki paylaşımlarımız 13 araştırma ve bir derleme makaleden oluşmaktadır. Hemşireliğin klinik alanına ve akademiye yeni ve önemli bilgiler kazandıracak olan ilk araştırma, Pınar SERÇEKUŞ, Gözde GÖKÇE İŞBİR ve Fadime Hatice İNCİ'nin "Doğum Korkusu Ölçeği'nin Geçerlilik ve Güvenilirliği" başlıklı çalışmasıdır. Doğum Korkusu Ölçeği'nin Türkçe formunun geçerlilik ve güvenilirliğini test etmek amacıyla metodolojik olarak bir hastanenin doğum salonunda toplam 96 kadın ile gerçekleştirilen araştırmada, ölçeğin doğum sırasında korkuyu doğru bir şekilde ölçebilen, Türk kültürüne dil ve içerik geçerliği açısından uygun bir ölçme aracı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

İkinci araştırma makalesi; Ayten DAĞ ve Aysel BADIR'ın "Hekim ve Hemşirelerin Bazı Özelliklerinin Saygın Ölüm İlkelerine İlişkin Tutumlar Üzerine Etkisi" isimli çalışmasıdır. Bir üniversite hastanesinde yaşamının son günlerinde olan bireylere bakım veren 590 hekim ve hemşire ile tanımlayıcı tipte yapılan çalışma sonucunda, meslek, yaş, mesleki deneyim ve palyatif bakım eğitimi alma değişkenleri hekim ve hemşirelerin saygın ölüm ilkelerine ilişkin tutumları ile ilişkili bulunmuştur.

Üçüncü çalışma; Merlinda ALUŞ TOKAT, Semra ELMAS ve Çiler YEYĞEL'in "Gestasyonel Diyabetin Emzirme Sonuçlarına ve Emzirme Öz-Yeterlilik Algısına Etkisinin İncelenmesi" başlıklı çalışmasıdır. Tanımlayıcı tipteki araştırma, Sağlık Bakanlığına bağlı İzmir ilinde bir hastanede doğum yapan 194 anne ile gerçekleştirilmiştir. Gestasyonel diyabet laktogenezisinin, ilk emzirmeyi, yenidoğanın nörodavranışlarını olumsuz etkileyerek emzirme öz-yeterlilik algısının düşük olmasına neden olabileceği, aynı zamanda GDM gibi riskli durumlarda emzirmeye ilişkin sorunların yaşanabileceği ve bu durumun annenin emzirme öz-yeterliliğini olumsuz etkileyebileceği sonucuna varılmıştır.

Dördüncü çalışma, Yasemin GÜMÜŞ ŞEKERCİ, Handan TERZİ, Yeter KİTİŞ ve Canan BİRİMOĞLU OKUYAN'ın "Sekizinci Sınıf Öğrencilerine Bilişsel Davranışçı Yaklaşımına Göre Uygulanan Öfke Kontrol Programının Etkinliği" isimli çalışmasıdır. Ankara/Gölbaşı'nda bir ortaokulun sekizinci sınıfında öğrenime devam eden 40 öğrenci ile gerçekleştirilen araştırmada, öfke kontrol programının öğrencilerin öfke kontrollerini sağlamalarında etkili bir yöntem olduğu belirlenmiştir.

Beşinci araştırma, Seda KURUKIZ ve Dilek ÖZDEN'in "Distile Su ve Klorheksidin Glukonat (%0.1) Solüsyonu ile Yapılan Perine Bakımının Kateter İlişkili İdrar Yolu Enfeksiyonu Gelişimine Etkisi" başlıklı çalışmasıdır. Araştırma, randomize kontrollü deneysel çalışma türünde olup, bir devlet hastanesinin anestezi ve reanimasyon yoğun bakım ünitesinde yatan perine ve kateter bakımında %0.1'lik Klorheksidin Glukonat (CHG) solüsyonu ve distile su kullanılan gönüllü 152 kadınla gerçekleştirilmiştir. Sonuç olarak kalıcı üriner kateteri olan yoğun bakım hastalarında KİİYE'ünü gelişimini önlemede % 0.1'lik CHG solüsyonunun distile suya göre üstünlüğünün olmadığı saptanmıştır.

Altıncı araştırma makalesi, Cemile KÜTMEÇ YILMAZ, Güler DURU AŞİRET, Funda ÇETİNKAYA ve Sevgişun KAPUCU'nun "Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalarının Alternatif ve Tamamlayıcı Tedavi (TAT) Yöntemi Kullanımı" isimli çalışmasıdır. Tanımlayıcı nitelikteki çalışma, bir devlet hastanesinin göğüs hastalıkları kliniğine KOAH tanısı ile başvuran 125 hasta ile yapılmıştır. KOAH hastaları arasında TAT kullanımının yaygın olduğu fakat yeterli bilgi almadan bu yöntemleri kullandıkları ve hastalık süresine bağlı olarak TAT yöntemi kullanımının arttığı sonucuna ulaşılmıştır.

Yedinci çalışma, Gülseren DAĞLAR, Dilek BİLGİÇ ve Gülbahtiyar DEMİREL'in "Ebelik ve Hemşirelik Öğrencilerinin Kadına Yönelik Şiddete İlişkin Tutumları" başlıklı çalışmadır. Kesitsel tanımlayıcı tipteki araştırma, Cumhuriyet Üniversitesi Ebelik ve Hemşirelik bölümlerinde okuyan 1389 öğrenciyle gerçekleştirilmiş ve şiddete tanık olan öğrencilerin kadına yönelik uygulanan şiddete ilişkin tutumlarının çağdaş görüşe yaklaştığı belirlenmiş, öğrencilerin yarısından fazlası şiddete uğramış kadına yaklaşımda bulunamayacağını belirtmiştir.

Sekizinci araştırma, Betül FIRAT, Gülebru KARATAŞ, Atike BARUT, Gökhan METİN ve Dilek SARI'nın "Acil Servis Hemşirelerinin Etik Duyarlılıklarının İncelenmesi" başlıklı çalışmasıdır. Tanımlayıcı tipteki araştırma, İzmir ilindeki iki üniversite hastanesi ve Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneler Birliğine bağlı (8)

hastanelerin acil servislerinde çalışan 285 hemşire ile yapılmıştır. Etik duyarlılığın orta düzeyde olduğu ve çalışma süresiyle anlamlı ilişkisinin olduğu, çalışmadaki hemşirelerin tamamının etik eğitimi almasına rağmen yarısından fazlasının yaşadığı etik problemi çözemediği bulunmuştur.

Dokuzuncu araştırma makalesi, Canan BİRİMOĞLU OKUYAN ve Sultan AYAZ ALKAYA'nın "Hemşirelik Öğrencilerinin Egzersiz Davranışları ve Uyku Kaliteleri" başlıklı araştırmasıdır. Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırma 604 öğrenciyle gerçekleştirilmiştir. Sonuç olarak, öğrencilerin uyku kalitesinin kötü olduğu, egzersiz yapma olanağı olmasına karşın yalnızca her üç öğrenciden birinin egzersiz yaptığı belirlenmiştir.

Onuncu çalışma, Gonca KARAYAĞIZ MUSLU ve Özcan AYGÜN'ün "Ergenlerin Riskli Sağlık Davranışlarının ve Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi" isimli çalışmasıdır. Muğla'nın Fethiye ilçesinde, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı dört lisede 871 öğrenci ile gerçekleştirilen bu çalışmanın sonucunda, ergenlerin riskli sağlık davranışları üzerinde yaşın, cinsiyetin, öğrenim gördükleri sınıfın, gelir düzeyinin, anne ve baba eğitim durumunun ve kardeş sayısının etkili olduğu, erkek ergenlerin riskli davranışlara daha fazla eğilimli oldukları saptanmıştır.

Onbirinci araştırma, Olcay ÇELENK ve Mert TOPOYAN'ın "Bir Üniversite Hastanesinde Görevli Hemşirelerin Problem Çözme Beceri Düzeylerinin İncelenmesi" başlıklı araştırmasıdır. Dokuz Eylül Üniversitesi Hastanesi'ndeki 382 hemşirenin katıldığı çalışmada, hemşirelerin problem çözme becerilerinin orta düzeyde olduğu, konuyla ilgili eğitim alma, hemşirelerin çalışma pozisyonu, yardım alınan kişi ve kıdem yılına göre beceri düzeyinin farklılaştığı sonucu elde edilmiştir.

Onikinci çalışma, Özlem KÜÇÜKGÜÇLÜ ve Burcu AKPINAR SÖYLEMEZ'in "Sağlık ve Sosyal Bakım Profesyonellerinin Yeterlilikleri Konusunda Yaşlı Bireylerin Görüşleri: Kalitatif Çalışma" araştırmasıdır. Tanımlayıcı ve niteliksel çalışmada 16 yaşlı bireyle derinlemesine bireysel görüşmeler yapılmış, iyi iletişim kurma, profesyonel davranma, iyi bakım verme ve alana spesifik eğitim almış olma şeklinde dört ana tema belirlenmiştir.

Onüçüncü ve son çalışma, Dilek ZENGİN ve Figen YARDIMCI'nın "Hemşirelikte Pediatrik Tanılama Becerisi Kazandırmada Video İle Eğitimin Etkinliğinin Değerlendirilmesi" başlıklı çalışmasıdır. Yarı deneysel çalışma türündeki araştırma, Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi 3. sınıf öğrencilerinden Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği uygulamasına katılmış ve gönüllü 120 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Sonuç olarak, "Pediatrik Tanılama" videosu ile eğitimin, öğrencinin pediatrik tanılama becerisi kazanmasında etkili olduğu ve tanılamayı daha iyi düzeyde yaptıkları görülmüştür.

Bu sayımızda tek derleme makale yer almaktadır. İsmet EŞER, Nilay ORKUN ve Perihan ÇETİN'in "Hemşirelik İmajı ve 1950'li Yıllarda Bir Seri İlan" isimli derleme makalede, 1950'li yıllarda yayımlanan seri ilanların hemşirelik mesleğinin imajına olumsuz yansımalarının günümüzde hala devam ettiği tartışılmıştır.

Ekim sayımızda, araştırmalarıyla ve derleme makale ile literatüre, hemşirelik uygulamalarına ve yönetimine katkı veren tüm yazarlara, hakemlere, bölüm editörlerine ve tüm süreçlerde emek veren dergi yayın kuruluna teşekkürlerimi sunarım.

Mesleğimizin gelişimine katkı verecek değerli çalışmalarla bir sonraki sayımızda buluşmayı diliyorum.

Prof.Dr.Şeyda SEREN İNTEPELER

Editör